

عنوان مقاله:

بررسی عارضه لکنت زبان و تأثیر طول پاره گفتار آن در کودکان

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی روانشناسی، علوم تربیتی و آسیب شناسی جامعه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

مریم نظری - دانشجوی دکتری، دانشکده علوم انسانی، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، ایران

ویدا اندیشمند - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، ایران

ماندانا سادات نظامی - دانشجوی دکتری، دانشکده علوم انسانی، گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، ایران

خلاصه مقاله:

لکنت زبان 1 نوعی اختلال گفتار است که مشکلاتی را در برقراری ارتباط با سرعت مناسب و به طور پیوسته و روان ایجاد مینماید. لکنت عبارت است از تکرار، کشش و یا قفل شدن غیر ارادی کلمه یا بخشی از کلمه که فرد قصد بیان آن را دارد. در اینجامعولا همراه با تلاش برای بیان درست کلمات، تغییراتی نیز در سرگردن به شکل پلک زدن، شلک در آوردن، لرزش فک، 2 سالگی می باشد. معمولاً بعد از 12 سالگی ابتلا به - لبها و یا کج کردن سر دیده می شود. شروع لکنت به طور شایع در سنین 7 لکنت زبان دیده نمی شود، مگر در مواردیکه سانحه مغزی جدی اتفاق افتاده باشد. بنابراین لکنت در زمانی که کودک با سرعت زیاد در حال یادگیری 2 زبان است به شکل تدریجی شروع می شود. در این پژوهش سعی بر آن شده است که عارضه لکنت زبان و عوامل بروز در آن نیز مورد بررسی قرار گیرد.

کلمات کلیدی:

لکنت، کشش، پاره گفتار، مترونوم، خود درمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/438744>

